

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

FINAL
A6-0015/2007

29.1.2007

RAPORT

privind punerea în aplicare a planului de acțiune al UE împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (2006/2225(INI))

Comisia pentru pescuit

Raportor: Marie-Hélène Aubert

PR_INI

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	11
PROCEDURĂ	20

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind punerea în aplicare a planului de acțiune al UE împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (2006/2225(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Planul de acțiune comunitar pentru eradicarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat” (COM(2002)0180) și concluziile Consiliului din 11 iunie 2002 referitoare la aceasta,
- având în vedere rezoluțiile sale din 20 noiembrie 2002 privind planul de acțiune comunitar pentru eradicarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat¹,
- având în vedere comunicările triennale ale Comisiei privind monitorizarea punerii în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) și rezoluțiile corespunzătoare ale Parlamentului referitoare la aceasta,
- având în vedere comunicările anuale ale Comisiei și rezoluțiile corespunzătoare ale Parlamentului privind încălcarea gravă a normelor PCP,
- având în vedere Planul internațional de acțiune al FAO privind pescuitul INN și documentele tehnice adoptate ulterior de FAO,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 768/2005 al Consiliului din 26 aprilie 2005 de instituire a Agenției Comunitare pentru Controlul Pescuitului² și, în special, articolul 3 litera (h),
- având în vedere rezoluția sa din 13 decembrie 2001 privind rolul pavilioanelor de complezență în sectorul pescuitului³,
- având în vedere Cartea verde intitulată „Către o viitoare politică maritimă pentru Uniune: o viziune europeană privind oceanele și mările” (COM(2006)0275),
- având în vedere rezoluția sa din 7 septembrie 2006 privind lansarea unei dezbateri referitoare la o abordare comunitară în ceea ce privește programele de etichetare ecologică pentru produsele de pescuit⁴,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A6-0015/2007),

A. întrucât pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) este o problemă majoră la

¹ JO C 25 E, 29.1.2004, p. 179.

² JO L 128, 21.5.2005, p. 1

³ JO C 177 E, 25.7.2002, p. 324.

⁴ *Texte Adoptate*, P6_TA(2006)0347.

nivel mondial, care cauzează o degradare considerabilă a mediului, contribuie la pierderea stocurilor comerciale și necomerciale de pește și de alte specii și provoacă dificultăți comunităților dependente de pescuit în ceea ce privește mijloacele de subsistență atât în țările în curs de dezvoltare, cât și în cele dezvoltate;

- B. întrucât lupta împotriva pescuitului INN a fost afectată de factori precum utilizarea pavilioanelor de complezență, transbordările în largul mării, lipsa unui control portuar adecvat și o slabă cooperare între autoritățile de control;
- C. întrucât, în conformitate cu definiția FAO a pescuitului INN, prin „pescuit ilegal” se înțeleg activitățile desfășurate de nave care încalcă legislația statelor care aparțin unei Organizații regionale de gestionare a pescuitului (ORGP), prin „pescuit nedeclarat” se înțeleg activitățile declarate greșit sau nedeclarate la autoritatea națională competentă sau ORGP competentă, iar prin „pescuit nereglementat” se înțeleg activitățile desfășurate de navele fără naționalitate sau care arborează pavilionul unui stat care nu aparține unei anumite ORGP, cu încălcarea măsurilor de conservare și gestionare ale acelei organizații;
- D. întrucât, deși pescuitul INN poate apărea în orice sector al flotei, cel mai mare impact se înregistrează în sectorul pescuitului în larg, în special în apele internaționale și pe platformele continentale ale țărilor în curs de dezvoltare, care dețin puține mijloace de control, ceea ce înseamnă că acțiunea Uniunii Europene trebuie să se concentreze pe aceste domenii și pe acest sector al flotei;
- E. întrucât navele care practică pescuitul INN contribuie la înrăutățirea condițiilor sociale, de viață și de lucru ale echipajelor;
- F. întrucât pescuitul INN și activitățile de comercializare legate de această practică reprezintă, de asemenea, o concurență neloială pentru pescarii și agenții comerciali care respectă normele legale, inclusiv legislația UE, ale statelor membre și ale altor țări, precum și măsurile de gestionare adoptate de către Organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP);
- G. întrucât Uniunea Europeană și statele membre trebuie să se implice mai mult în lupta împotriva tuturor formelor de pescuit ilegal, fiind, de asemenea, necesar să se facă distincție între încălcările normelor comunitare comise de navele Comunității și pescuitul INN, astfel cum este interpretat la nivel internațional, luându-se în considerare faptul că activitățile efectuate în cadrul PCP sunt reglementate, ceea ce înseamnă că în lupta împotriva acestor două activități se va recurge, în majoritatea cazurilor, la proceduri diferite;
- H. întrucât Comisia însăși recunoaște dificultatea diferențierii capturilor legale de cele ilegale, în special în anumite cazuri, precum atunci când peștele adus la țărm este congelat sau când există rețele comerciale cu țări terțe și peștele a fost prelucrat înainte de a ajunge pe piața europeană;
- K. întrucât ORGP sunt cele mai bune modalități de a combate pescuitul INN la nivel internațional și participarea noastră la acestea ne permite să stabilim acțiuni comune și să avem o poziție comună în cadrul organizațiilor internaționale competente;

- L. întrucât existența unui sistem de control eficient și coerent este o componentă cheie a unei politici durabile de conservare și gestionare a resurselor, și nu înseamnă doar introducerea unor măsuri mai restrictive, ci și o mai bună și mai echitabilă aplicare a celor existente;
- M. întrucât este conștient de importanța schimbului de informații și cooperarea internațională în combaterea pescuitului INN;
- N. întrucât profitul rezultat din pescuitul INN poate, în anumite cazuri, să contribuie la finanțarea activităților rețelelor de crimă organizată,
1. își reînnoiește angajamentul de combatere a pescuitului INN în toate formele sale, astfel cum apare în Rezoluția sa din 20 noiembrie 2002, menționată mai sus;
 2. salută progresul făcut la nivel internațional și de către UE în combaterea pescuitului INN, dar consideră că acest fenomen continuă să se agraveze și, prin urmare, sunt necesare eforturi suplimentare;
 3. consideră că extinderea pescuitului INN, diversitatea factorilor care contribuie la aceasta, precum și diversitatea instrumentelor juridice, logistice și financiare necesare combaterii sale impun cooperarea la toate nivelurile, inclusiv între diferitele Direcții Generale ale Comisiei (în special, dar fără a se limita la Direcția Generală Pescuit și Probleme Maritime, Direcția Generală Comerț, Direcția Generală Dezvoltare și Direcția Generală Sănătate și Protecția Consumatorilor), Consiliu, statele membre și comunitatea internațională; este de părere că, în acest scop, Cartea verde privind o nouă politică maritimă pentru Uniune ar putea servi drept cadru de cooperare pe baza căruia lupta împotriva pescuitului INN ar putea fi abordată mai eficient;
 4. consideră că importanța Uniunii Europene la nivel mondial, în diferitele sale roluri de mare putere de pescuit și cea mai mare piață de pescuit din lume, o obligă să fie prima în lupta împotriva pescuitului INN;
 5. constată că UE este printre cele mai bogate și cele mai avansate tehnologic entități ale lumii și se bazează pe statul de drept, ceea ce face ca UE să își lărgască și să își intensifice eforturile de combatere a pescuitului INN;
 6. consideră că UE poate avea un rol credibil pe scena mondială, dacă a luat deja măsuri concrete de încetare a participării sale la pescuitul INN, atât în apele Uniunii, cât și de către navele sau reprezentanții intereselor UE în afara Uniunii;
 7. îndeamnă Comisia să ajute țările în curs de dezvoltare, în special pe acelea cu care a încheiat acorduri în domeniul pescuitului, să-și respecte integral angajamentele prevăzute de planul de acțiune internațional susmenționat, destinat să împiedice pescuitul ilegal, pentru a-și consolida puținele mijloace disponibile prin includerea de acțiuni specifice în noile acorduri de parteneriat;
 8. își reafirmă convingerea că un prim pas crucial și evident pentru Uniunea Europeană este, în primul rând, să aplice integral dispozițiile existente în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului și a legislației comunitare specifice, într-un mod eficient, echitabil și riguros, în vederea reducerii pescuitului ilegal și nedeclarat practicat de către navele

comunitare, în apele comunitare, și, în al doilea rând, să împiedice aducerea la țărm și comercializarea produselor provenite din capturile ilegale de pește din afara Uniunii Europene; constată că aceste îndatoriri revin în primul rând guvernelor statelor membre, în aplicarea legislației comunitare și ca state de port;

9. îndeamnă Comisia și statele membre să consolideze mecanismele de descurajare (supraveghere, control, sancționare etc.) și să propună măsuri care să permită împiedicarea încălcărilor și îmbunătățirea aplicării normelor existente;
10. constată că trasabilitatea precară a pescuitului conduce la confuzie în ceea ce privește originile acestuia, făcând dificil sau imposibil de distins între pescuitul legal și ilegal;
11. consideră că este necesar să se îmbunătățească asistența și cooperarea între statele membre în vederea întăririi controalelor și a supravegherii și pentru a promova măsurile de reglementare comercială, care vor face posibilă identificarea originii capturilor aduse la țărm;
12. consideră că este necesar să se intensifice controlul efectuat de statul de port asupra descărcărilor și transbordărilor de pește congelat provenit din țări terțe și să se îmbunătățească cooperarea între statele membre și aceste state;
13. reamintește Rezoluția sa din 7 septembrie 2006 privind etichetarea ecologică susmenționată și își reiterează convingerea că îmbunătățirea trasabilității capturilor de pește, din năvod în farfurie, pe care ar necesita-o programele de etichetare ecologică, ar ajuta considerabil la identificarea peștelui INN și la menținerea lui în afara pieței UE; invită Comisia să își prezinte propunerea privind etichetarea ecologică până cel târziu în iunie 2007;
14. invită Comisia și statele membre să își dubleze eforturile de punere în aplicare a următoarelor 15 măsuri incluse în planul UE de acțiune privind pescuitul INN astfel cum s-a stabilit în 2002, în special:
 - i. să garanteze un tratament egal pentru agenții economici, descurajându-i pe cei care doresc să utilizeze pavilioanele de complezență în interiorul Comunității;
 - ii. să introducă în legislația comunitară reglementări în vederea interzicerii comerțului în cadrul pescuitului INN;
 - iii. să stabilească norme obligatorii privind controlul și inspecția într-un cadru juridic comun în întreaga Uniune Europeană;
 - iv. să extindă campania de informare a Comunității pentru a spori sensibilizarea publicului cu privire la gravitatea și amploarea pescuitului INN;
 - v. să promoveze un control detaliat și planuri de inspecție pentru fiecare ORGP din care face parte Uniunea Europeană;
 - vi. să asigure extinderea acoperirii ORGP asupra tuturor speciilor principale de pește din oceanele lumii, inclusiv la speciile bentonice, speciile mici pelagice și peștii mari

migratori;

- vii. să contribuie activ la crearea și revizuirea, dacă este cazul, a listelor stabilite de ORGP cu nave care compromit măsurile de conservare, inclusiv prin efectuarea de observări ale navelor; să încurajeze punerea în aplicare a sancțiunilor comerciale împotriva țărilor care își arborează pavilionul pe navele respective;
 - viii. să promoveze adoptarea de planuri de acțiune uniforme de către ORGP prin impunerea celor mai eficiente măsuri;
 - ix. să lucreze activ pentru a promova dezvoltarea sistemelor de documentare a capturilor, începând cu speciile cele mai amenințate, și să se asigure că peștele acceptat pe piața europeană nu a fost capturat în mod ilegal;
 - x. să consolideze cooperarea internațională în cadrul rețelei MCS (monitorizare, control și supraveghere), precum și în cadrul sistemelor regionale, în vederea stabilirii, sub auspiciile FAO, a unui sistem de informare internațional privind navele de pescuit în larg;
 - xi. să definească o „legătură substanțială” între vasul de pescuit și statutul de pavilion;
 - xii. să definească drepturile și obligațiile statelor port;
 - xiii. să acorde asistență țărilor în curs de dezvoltare în capacitatea acestora de a supraveghea activitățile de pescuit în apele lor și de a combate pescuitul INN;
15. salută introducerea în programul de lucru al Comisiei pentru 2007 a unui pachet privind pescuitul INN, inclusiv comunicarea Comisiei și propunerea de regulament al Consiliului privind consolidarea luptei împotriva pescuitului INN; salută revenirea grupului de consultare interdepartamentală al Comisiei, care a fost înființat în 2002;
16. invită Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului să includă lupta împotriva pescuitului ilegal și coordonarea activității între statele membre în acest domeniu printre prioritățile sale, în cadrul programului de lucru anual;
17. invită toate părțile interesate în eliminarea pescuitului INN, inclusiv instituțiile UE, guvernele statelor membre, diferitele sectoare ale industriei pescuitului și ale industriei de prelucrare și industriei vânzării cu amănuntul, ONG-urile și celelalte părți interesate să își prezinte propunerile referitoare la măsurile pe care UE ar trebui să le adopte pe parcursul discuției care urmează a fi lansată de către Comisie odată cu viitoarea comunicare privind pescuitul INN;
18. consideră că, în propunerea sa care urmează să fie adoptată în cadrul legislației UE, Comisia ar trebui să includă următoarele acțiuni;
- toate navele de pescuit și navele pentru transportul peștelui înregistrate în UE sau care arborează pavilionul unor țări terțe și care doresc să intre într-un port din UE trebuie să fie ușor identificabile prin marcajele prevăzute în specificațiile standard ale FAO

privind marcarea și identificarea navelor de pescuit;

- trebuie întocmit un registru comunitar al navelor care practică pescuitul INN, care să includă navele aflate pe listele negre ale ORGP; un astfel de registru ar facilita schimbul rapid de informații între statele membre și ar face posibilă monitorizarea navelor, luând în considerare posibilitatea schimbării pavilionului;
- penalitățile minime comune pentru încălcările grave trebuie să poată fi aplicate în toate statele membre și să fie destul de descurajante;
- Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului¹ și Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură² trebuie consolidate astfel încât să se asigure trasabilitatea totală a peștelui din momentul în care este pescuit pe o navă și până când ajunge la clientul final;
- toate listele negre pe care se înregistrează navele de pescuit și navele pentru transportul peștelui, inclusiv proprietarii sau operatorii lor, adoptate de ORGP, trebuie să fie publicate și incluse direct în legislația comunitară; navelor care nu aparțin UE, aflate pe acele liste, trebuie să le fie interzis accesul în porturile Comunității, indiferent de scopurile lor, cu excepția cazurilor de forță majoră sau a scopurilor umanitare; trebuie să se interzică tuturor navelor care arborează pavilionul comunitar să ofere asistență (combustibil, provizii, transbordare etc.) acelor nave, când se află pe mare;
- proveniența legală a peștelui trebuie să fie demonstrată înainte de a se acorda permisiunea de a fi descărcat în porturile UE sau importat în cadrul UE; aceste dovezi trebuie să includă, atât în ceea ce privește descărcarea capturilor de pe navele de pescuit cât și transbordările, următoarele:
 - în cazul produselor pescărești care provin din apele reglementate de o ORGP, documente care să ateste faptul că produsele pescărești care urmează a fi descărcate au fost capturate în conformitate cu normele acelei ORGP și că au fost respectate cotele alocate părții contractante sub al cărei pavilion navighează nava;
 - în cazul produselor pescărești capturate în zonele economice exclusive ale țărilor terțe, documente care să ateste faptul că nava este autorizată să pescuiască sau deține o licență de pescuit pentru acele ape și pentru speciile care urmează a fi descărcate;
- statele membre ar trebui să descurajeze transferul navelor de la registrul național în cazul în care acestea urmează să arboreze pavilionul unei țări care a fost identificată de către o ORGP ca țară ale cărei nave au pescuit într-un mod care scade eficiența măsurilor de conservare adoptate de ORGP;

¹ JO L 261, 20.10.1993, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 768/2005 (JO L 128, 21.5.2005, p. 1) al Consiliului.

² JO L 17, 21.1.2000, p. 22. Regulament astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 1759/2006 (JO L 335, 1.12.2006, p. 3) al Consiliului.

- navele și producătorii din țările terțe care au autorizația de a exporta pește sau produse pescărești în UE, aflați pe listele întocmite de țara terță și publicate de Direcția Generală Sănătate și Protecția Consumatorilor din cadrul Comisiei, trebuie verificate pentru a vedea dacă nu au fost incluse pe listele negre întocmite de ORGP sau de alte țări terțe; Comisia ar trebui să utilizeze toate metodele pentru a se asigura că navelor înscrise pe asemenea liste negre nu li se va permite să exporte pește sau produse pescărești în UE; în acest scop, ar trebui luată în considerare modificarea Regulamentului (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman¹;

19. salută înființarea noii agenții de control și are convingerea că aceasta va juca un rol important în lupta împotriva pescuitului INN; invită Comisia să aibă în vedere înființarea unei paze de coastă a UE;
20. solicită Comisiei și statelor membre să împiedice pescuitul în apele comunitare și intrarea în porturile comunitare a navelor care sunt implicate în pescuitul INN conform normelor în vigoare și să interzică importul de pește provenind de la acele nave; solicită, de asemenea, statelor membre să nu permită acestor tipuri de nave arborarea pavilionului lor, și să solicite importatorilor, transportatorilor și altor sectoare interesate să nu transbordeze sau să comercializeze peștele capturat de aceste nave;
21. îndeamnă Comisia să se asigure că nicio persoană fizică sau juridică care se face vinovată de pescuitul INN conform normelor în vigoare nu primește niciun fel de ajutor sau subvenție din fondurile comunitare pentru nicio ramură a activității sale și să solicite statelor membre să ia măsuri similare cu privire la ajutoarele lor naționale;
22. invită Comisia să realizeze și să prezinte un studiu privind tarifele vamale și regulile de bază, conținând o examinare a modalităților în care aceste instrumente pot fi folosite pentru a încuraja țările terțe să se asigure că navele lor se supun măsurilor specifice de gestionare internațională;
23. solicită Comisiei să efectueze și să prezinte un studiu privind conformitatea cu legislația comunitară în domeniul forței de muncă, sănătății și siguranței și respectarea drepturilor sociale ale lucrătorilor pe acest tip de nave, precum și cu privire la condițiile de viață și muncă la bordul navelor;
24. invită Comisia să își folosească influența considerabilă pe care o deține în cadrul ORGP pentru a le încuraja să întocmească liste cu navele care sunt autorizate să pescuiască (liste albe) și cu cele care au fost prinse pescuind ilegal (liste negre); aceste liste trebuie întocmite într-un mod transparent și coerent în conformitate cu criterii clare; invită, de asemenea, Comisia să încurajeze ORGP să identifice țările care nu controlează activitatea navelor care arborează pavilionul lor și să folosească aceste liste ca instrumente în vederea acceptării sau refuzului capturilor de pește;
25. solicită Comisiei să acorde în continuare o maximă prioritate cooperării cu ORGP, precum

¹ JO L 139, 30.4.2004, p. 206. Regulament astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1) al Consiliului.

Comisia pentru Pescuit în Atlanticul de Nord-Est, Organizația pentru Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest și Comisia pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica, care, prin inițiativele lor destinate combaterii pescuitului ilegal, s-au dovedit a fi cele mai adecvate instrumente pentru asigurarea bunei guvernări pe mare;

26. îndeamnă Comisia și Consiliul să consolideze resursele alocate luptei împotriva corupției și a crimei organizate la toate nivelurile;
27. este convins că modalitățile importante de reducere și eliminare a pescuitului INN sunt trasabilitatea completă în timpul custodiei, transparența deciziilor, cooperarea în cadrul UE și al comunității internaționale ample și, cel mai important, o demonstrație a voinței politice din partea tuturor partidelor; reamintește că, în cazul în care nu se iau măsuri, stocurile de pește vor continua să se epuizeze, și comunitățile de pescuit din UE și din alte părți ale lumii vor suferi și mai mult;
28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comisiei pentru pescuit a FAO și secretariatelor ORGP de care aparține UE.

EXPUNERE DE MOTIVE

For many years, the international community has been struggling to deal with certain types of fishing that are either patently illegal, or else fall between the cracks of management at either the national or international level. There have always been vessels that operated at the edge of legality, or beyond it. But as long as fish stocks were plentiful, few paid much attention to a few vessels doing things that they shouldn't. Recently, though, this type of fishing has increased significantly.

Estimating how important these activities are is almost impossible, since much of it is done where there are no witnesses. Nonetheless, a few estimates have been made, most recently by the Marine Resources Assessment Group, which estimated that such fishing around the world was worth at least \$2.4 billion. Much of this comes from the waters of developing countries, which are too poor to be able to effectively monitor fishing activities in their waters and prevent illegal fishing, resulting in loss and hardship for their coastal populations, who depend on fish for their livelihoods and food security. It is also a direct loss to legitimate fishing operators.

1. International Action Against IUU Fishing

The international community, pushed by a few individual countries, has intensified its campaign against what has come to be known as IUU fishing (Illegal, Unregulated and Unreported). At first, this was done in the context of regional fisheries management organizations, such as NAFO, ICCAT or CCAMLR¹.

Fish, however, are mobile, as are the fleets that pursue them and the money that finances the fleets. Consequently, global instruments have been adopted to set certain limits on the ease with which fishing vessels can engage in IUU fishing, including the FAO Compliance Agreement and the UN Fish Stocks Agreement. More recently, in 2002, the FAO adopted an International Action Plan on IUU Fishing² which included definitions of each of illegal, unregulated and unreported fishing.

The FAO Action Plan called on countries to adopt their own plan of action, which the European Union did in June 2002, based on a communication from the Commission³ and Council Conclusions of 11 June 2002.

The FAO Plan calls for countries to review the implementation of their national plans four years after their adoption, ie in 2006 for the EU. It is this that has prompted your rapporteur to propose a report on IUU fishing, to review progress made (or not made) in implementing the EU's Action Plan.

¹ respectively, the Northwest Atlantic Fisheries Organization; International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas; Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources.

² International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing. available at <http://www.fao.org/DOCREP/003/y1224e/y1224e00.HTM>.

³ COM(2002)0180.

2. Varied Aspects of IUU Fishing

The FAO Action Plan emphasizes the many different types of activities that can contribute to IUU fishing and notes the various responsibilities of national governments to control these various activities, as flag State, State of beneficial ownership, port State and market State .

Flag State: Under international law, the flag State (country whose flag the fishing vessel flies) is responsible for verifying that the vessel abides by the rules, including fisheries management measures, working conditions, health standards, etc. Many fishing vessels do not come to shore to offload their catch, preferring to transfer it to refrigerated cargo vessels (reefers) that take it to port. These reefers can be used to "launder" fish, by mixing together fish from legal and illegal operators. So the flag States of these reefer vessels are just as important as the fishing vessels. The effective implementation of existing EU rules would serve to reduce this part of IUU fishing, but the regulations need to be strengthened as well.

State of beneficial ownership: States which do not fulfil their obligations as flag State are known as "Flags of Convenience". If a vessel flying a flag of convenience is owned by a ship-owner based in a Member State, then it is known as the State of beneficial ownership. The McKenna report ¹ found that EU companies made widespread use of flags of convenience, and were thus intimately involved in IUU fishing.

Port State: All fish has to come to port in order to reach the market, and so the port State where the fish is landed has a vital role to play. Rigorous port inspections and controls are needed to prevent IUU fish from entering the market. There are "ports of convenience" that are known to turn a blind eye to the arrival of IUU fish, and they exist in both the EU and elsewhere. The most well-known one, but not the only one, in the EU is Las Palmas de Gran Canaria, in the Canary Islands.

Market State: Getting the fish from the port where it is landed to the final destination, the consumer requires the participation of many different players, including shipping agents, transport workers and retail stores or restaurants. Behind many of these are the banks, who supply the needed capital (to vessel owners and operators as well, it should be noted). Inspection of their activities is just as essential as inspections in port, to prevent illegal fish from working its way along the chain of custody.

The complexities of IUU fishing and the need for concerted international cooperation can best be illustrated using a few examples.

Bluefin tuna is among the most commercially valuable species in the world, especially when destined for the Japanese sashimi market. Inevitably, it is heavily exploited and depleted. It could be considered a classic IUU species, as it attracted much fishing effort that operated outside the regulations of ICCAT, the organisation responsible for managing this fishery. In 1996 ICCAT took an audacious step by agreeing to ban imports of bluefin from two countries whose vessels were catching bluefin outside the ICCAT rules - Honduras and Belize (a year

¹ The McKenna report of 2001 described in detail the impact of flags of convenience and EU involvement. [A5-0405/2001](#).

later Panama was added). The result of these import bans (others followed for swordfish and bigeye tuna) was temporary, though, and were followed by a series of flag-hopping, as vessels transferred from flags that were subject to import bans to those that were not. Some of the sanctioned countries joined ICCAT, and the procedures within ICCAT led to many of these vessels being removed from the "black list"; later, many of them appeared on a "white list" of vessels authorised to fish. The sanctions were lifted, without any requirement for the flag States to demonstrate that the vessels were operating according to ICCAT rules. Today, the "black list" has shrunk to almost nothing, and only two countries are subject to an import ban (Georgia and Bolivia). That does not mean that all vessels are operating within the law. About the same time, tuna fattening cages began to spread throughout the Mediterranean, with the tuna destined for the Japanese market. This expansion was virtually unregulated, including in the EU (structural funds were used to support the fishery) and led to much over-fishing; for instance, in 2005, official statistics show that France exceeded its quota by over 50%; Italy has also exceeded its quota. That TAC had been adopted in ICCAT in 2000 with pressure from the EU, against the advice of scientists. Interestingly, Japan was recently caught over-fishing for southern bluefin tuna, a separate species regulated by the CCSBT¹. Japan agreed to halve its future catches to compensate - will the EU act in a similar way within ICCAT? In short, ICCAT has failed miserably to regulate fishing for bluefin and conserve the fishery, since the Contracting Parties defended the interests of their national fisheries and did not sustain the political, economic and legal pressure and cooperation necessary to control IUU fishing.

In **West Africa**, many countries are unable to effectively control fishing in their waters, due to a lack of logistical and economic resources, insufficient regional cooperation or, in some cases, a lack of political will on the part of the government. As a result, IUU fishing has become commonplace in certain areas, depleting fish stocks, causing much hardship for the coastal communities that depend on fishing for their food security and their livelihoods, not to mention the foreign exchange that abundant fish resources can provide. Las Palmas is an important port for the offloading of much fish from West Africa, destined either for the EU market or in transit to other markets. The lack of effective and proper controls on the landing of fish in Las Palmas has been widely documented. Your rapporteur visited Las Palmas during the research phase of this report and saw fish being offloaded from a reefer whose origin was, to say the least, not clear. If the origin of the fish is not clear, its legality cannot be verified with certainty.

Cod from the Barents Sea demonstrates that ports of convenience also exist in northern Europe. This is one of the world's largest remaining cod stocks and it supplies a good part of the EU market. Earlier this year, much cod coming into the EU was found to originate from IUU vessels landing in ports in northern Europe (for example, the "Rostok 5"). NEAFC² has responded by establishing "black lists" of vessels that are not even allowed into the ports of the Contracting Parties. Similar problems exist for Baltic Sea cod, except that it is EU vessels which are the ones responsible for much illegal, over-quota fishing.

The roles of flag State, port State and market State are clearly interconnected and must all be involved if IUU fishing is to be brought under control.

¹ Commission for the Conservation of Southern Bluefin Tuna.

² North East Atlantic Fisheries Commission.

3. EU IUU Action Plan of 2002

The EU is, by any criteria, one of the world's foremost fishing entities:

- third largest catcher of fish after China and Peru,
- one of the world's largest fleets,
- important user of flags of convenience, and
- world's largest market for fish.

The EU thus has a responsibility to act on all of these fronts to prevent IUU fishing, and to prevent unscrupulous operators at any point in the chain from profiting from IUU activities. It is too easy to say that "the EU is not the worst" or that "the EU cannot act alone". Given the political and economic importance of the EU and the global reach of its influence, the EU has a moral obligation to be at the forefront of the battle to eliminate IUU fishing. Further, the threat that IUU fishing constitutes, ecologically, socially and economically, means that the EU has a very pragmatic responsibility as well, if fish stocks and the fisheries dependent on them are to continue to exist. The Community has a duty to promote a far more sustainable model of development than the one that currently dominates internationally.

As soon as the Commission proposed the EU action plan in 2002, the Council

- called on the Commission to take the lead at RFMOs in combating such fishing, and
- urged the Commission to put into force the initiatives foreseen by the plan which fall within Community competence.

The plan, as adopted, included several points, arranged according to whether they were to be taken at Community level, regional level, international level, or in partnership with developing countries.

Community Level: four actions were to be implemented by the EU without the need to seek agreement from other countries or organisations.

1. *Define the responsibility of Member States to prevent their nationals from engaging in IUU fishing.*

The Basic Regulation of 2002¹ includes an article requiring Member States to take measures against their nationals (or companies) that infringe the CFP. However, according to the Commission, the Member States have not utilised this provision.
=> further action required

2. *Adopt rules to ban trade in IUU-caught fish.*

The EU transposes decisions by RFMOs to ban certain fish from trade or to implement various catch documentation schemes. However, much more could be done, although it is the Member States which must be more proactive.
=> further action required by Member States

3. *Adopt rules to make trade in IUU-caught fish an infringement; publish lists of IUU vessels designated by RFMOs, and their owners.*

¹ Council Regulation 2371/2002.

No progress on the first part. Only the IUU list from NEAFC is published in the OJ.
=> much further action required

4. *Organize a public awareness campaign on IUU fishing.*

The Commission highlights the dangers of IUU fishing but the general public is still not sufficiently aware of the scope of the problem, nor of the EU's involvement in some cases.

=> more action required by government, industry, NGOs, etc

Level of RFMOs: the EU was to try to get six actions adopted at RFMOs.

5. *Promote detailed control and inspection plans for RFMOs.*

This has had varied success, depending on the RFMO. Some have quite good plans (eg NEAFC for port inspections) while others have virtually nothing. The Commission claims to be doing as much as it can.

=> long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

6. *Increase number of fisheries regulated by RFMOs.*

There are still many regulatory "empty spaces", regions of ocean for which there is no responsible RFMO for certain species. The Commission claims to be doing as much as it can. Some progress has been made but demersal species on the high seas are still very poorly covered, as a rule.

=> long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

7. *Identify IUU vessels and impose sanctions.*

Mixed results on this. NEAFC has a scheme for establishing a black list and preventing port entry (though no trade sanctions), based in part on EU work. On the other hand, the previously long black list in ICCAT has almost disappeared, and that is not because they are all fishing legally now.

=> long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

8. *Promote uniform action plans in RFMOs.*

Rather like item 7, there is spotty progress in the RFMOs. While that is to be expected, since they depend on the good will of the Contracting Parties, the EU could doubtless be pushing harder, which requires the Commission and the Member States to work together. Curiously, in its review of the EU action plan for the FAO, the Commission neglected to evaluate progress on this point.

=> long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

9. *Identifying and quantifying IUU catches.*

10. *Certificates and documentation schemes.*

As the Commission notes, these two are intimately related. Within ICCAT, while some import bans remain in place the general trend has been for countries which were sanctioned to join the RFMO, claim that the vessels were legitimate, and thus avoid the sanctions. The CCAMLR scheme seems to be working better. Few other RFMOs have adopted any kind of scheme with real teeth.

=> once again, long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

International Level: four actions were proposed by the Commission.

11. Improve information available on right to fish of vessels.

The FAO Compliance Agreement, established an international database of vessel authorizations to fish and the EU is part of that. RFMOs differ in their approach, some using "white lists" (lists of vessels authorized to fish) and others using "black lists" (lists of vessels to be proscribed). As noted above (point 3) the EU only incorporates the NEAFC black list in its regulations, so other lists are not legally binding in the EU.
==> once again, long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

12. Strengthen international cooperation in MCS

In its action plan, the EU only made reference to a Chilean/American initiative to establish a network for the cooperation of monitoring agencies. Much more could be done at various levels, even within the EU (although the Control Agency should help in this sense). The MCS Network is a high-tech approach, though, and better coordination between the EU and third countries, such as bilateral or regional exchanges with States in West Africa, is also necessary.
==> work simultaneously needed at schemes requiring less technological ability

13. Define a "substantial link" between a vessel and its flag State.

Since this has been one of the most intractable problems of international law for many, many years, this is truly a long term objective. The Commission should continue to promote it but it should not be used as an excuse to not push other possible tools.
==> a theoretical exercise

14. Define the rights and responsibilities of port States

The FAO has adopted a model port scheme and the Commission has pushed for it to be adopted in NEAFC, which is very positive. However, there is much the EU could do to implement the FAO scheme within its own borders, without recourse to RFMOs or waiting for the FAO scheme to become a legally binding instrument under international law.
==> some advance internationally, work needed within the EU itself

Partnership with Developing Countries: one action to undertake with developing countries.

15. Assist developing countries in their fight against IUU fishing

Between the EU and its Member States, some programmes in developing countries have received support, either for specific countries or for a region. These programmes have proven their worth in discouraging IUU fishing and so need to be much expanded. The Commission is also trying to fulfil this through its network of bilateral fisheries agreements. Both approaches require the support and cooperation of the developing countries, which is not always easy to obtain.
==> some success, needs to be continued and expanded and better coordinated with national aid agencies

Given the nature of IUU fishing and the diversity of tools that are needed to combat it,

effective action by the EU requires coordinated work on a number of fronts, involving several Directorates-General – at the very least Fish (all aspects of the CFP), Trade (regulating the international trade of IUU fish), Development (development cooperation support for surveillance work) and Sanco (responsible for issuing permits to import fish) but others as well. When the Commission was developing its action plan in 2002 it established an inter-service consultation but for some reason it was allowed to lapse.

In its work programme for 2007, the Commission has announced that IUU fishing will once again become a priority, and it will produce both a communication on IUU fishing and a proposal for a Council regulation defining a new strategy to combat IUU fishing. This renewed interest on the part of the Commission can only be welcomed, and this report aims to provide the Commission with concrete ideas and suggestions for things that should be done.

4. What the EU Should Do – Action Plan for 2007

In addition to continuing and reinforcing the points from 2002, your rapporteur considers that the following should be included in the new action plan the Commission is currently working on. As with the original action plan, some of these points can readily be implemented, should the EU find the political will, whereas others are more long term objectives requiring cooperation from other actors in the international community.

Many of the following proposals seek to improve and in some cases harmonize the existing legal framework, be it at the national, Community or international levels, in light of experience gained since the development of the FAO plan. Further discussions in the FAO have resulted in more detailed documents than the original plan and various RFMOs have adopted measures to combat IUU fishing that, in some cases, have been effective. It is essential to coordinate at all these levels, otherwise IUU fishing will continue to take advantage of the least restrictive seas, markets, flags, etc.

To a significant extent, the economic and political climate of the world today, with its liberalization of trade and the over-riding goal of free movement of goods and capital, has contributed to a situation that favours IUU fishing and the marketing of its products. The increasing facility with which capital and fish can circle to globe has not been accompanied by sufficient means of control, in order to verify that what travels freely is also legal. For instance, when the FAO or EU plans are discussed, or when RFMOs are considering sanctions or other measures, the spectre of the WTO is raised - the "WTO chill factor". Too often, a good idea is dropped when it is suggested that it may not be compatible with the rules of the WTO; this happened in discussions with the Commission during the preparation of this report. But that is too simple an excuse to avoid action - the EU must demonstrate the courage of its convictions, by pushing forcefully for whatever measures are necessary to prevent IUU fishing. It is difficult to see how the WTO could defend trade in illegally-caught fish.

A crucial step is for the Member States to fully implement the provisions of the CFP, for, as the Commission has repeatedly noted, there are major problems of compliance. The recent court case and fine for France has led to significant improvements there but sadly, other Member States have not improved their compliance.

Traceability of fish is key, beginning with the vessel that catches the fish and continuing

though the chain of custody to the final sale, to prevent IUU product from slipping in and being laundered. The Fraga report noted that eco-labelling is an important tool in improving transparency.

There are several internal actions that the EU could take immediately, without waiting for the international community to move.

1. The serious infringements that have been agreed under the CFP (Reg. 1447/99) should be accompanied by minimum penalties in all Member States. The penalty should be sufficiently severe to be dissuasive, given the high value of certain species that IUU fishing targets.
2. The relevant regulations of the CFP (at least the control regulation - Reg. 2847/93 - and the regulation on the common market - Reg. 104/2000) should be modified so that all fish, processed and unprocessed, is accompanied by a certificate that allows it to be traced back to its origin, including place and date of capture and identity of the fishing vessel. While this requirement exists in part for fish of EU origin, it is incomplete and needs strengthening. It should also be applied to fish entering the EU, whether it is in transit or is destined for the EU market (see point 8 below)
3. All black lists adopted by RFMOs should be immediately published by DG Fish on their website, including the names of their owners and operators, for such behaviour should not be rewarded with any kind of confidentiality. The lists should also be incorporated into Community legislation and the vessels prohibited from entering EU ports to offload fish, to resupply or for any other reason except a humanitarian emergency. At present, only the NEAFC list is included in a regulation, and a recent amendment to Council Regulation 51/2006 prevents these vessels from entering an EU port. This approach should be standardized for all black lists adopted by all RFMOs. EU vessels should be prohibited from servicing these vessels while at sea as well.
4. Member States should assume more responsibility for the actions of their nationals, to prevent them from engaging in or supporting IUU fishing. CCAMLR adopted this year a new measure that requires countries to verify whether any natural or legal person subject to their jurisdiction is engaged in any IUU activity, and if they are, to take appropriate action. If the EU must do this under CCAMLR, they should do it as a general principle.
5. The involvement of organized criminal groups in IUU fishing should be investigated by Europol. Unsurprisingly, given the high value of certain IUU species, there are indications that criminal organizations become involved.

Other actions could be taken by the EU but might require a certain amount of cooperation with other countries.

6. All fishing vessels and fish transport vessels that enter an EU port, whatever flag they fly, should be clearly identifiable according to the FAO standard specifications. Reports from surveillance activities show that many vessels are unidentifiable while fishing. The FAO specifications have been adopted in many RFMOs, so the EU should do the same.

7. All fishing vessels and fish transport vessels flying the flag of third countries should be required to have on board the same control and surveillance equipment that EU vessels have, including VMS, electronic logbooks and others. If the vessels are coming from regions where observer schemes are in place, the vessel should be accompanied by either the observer or the relevant observer reports, as appropriate.
8. Member States should not allow a vessel flying its flag to be removed from the national register unless the ship-owner can demonstrate that it is not being transferred to the register of a country that has been identified by an RFMO as contributing to IUU fishing. While a later transfer to a flag of convenience cannot be prevented by the EU (though more might be possible under point 1 of the 2002 action plan or point 4 proposed above) the EU should take at least this step.
9. The lists of vessels that are authorized by DG Sanco to export directly to the Community need to be cross-checked with regional or national lists of IUU vessels. At present, DG Sanco does not establish the list of authorized exporting vessels, and some of the vessels authorized by Sanco are well-known repeat offenders. DG Sanco needs the authority to remove such vessels.
10. All fish that is to be offloaded in an EU port or imported into the EU must be accompanied by documents of sufficient detail to demonstrate that the fish is of legal origin. For fishing vessels offloading their catch directly, this would include all necessary authorizations to fish in the relevant area, either third country waters or the relevant RFMO. For vessels offloading fish caught by other vessels, an authorization to tranship would be required, in addition to the above. All vessels not in possession of these document would be prohibited from landing any fish at all or from being serviced (fuel, supplies, etc.).

It is clear that the keys to overcoming the phenomenon of IUU fishing are traceability, transparency and cooperation at all levels. A great deal more political will than has been evident so far to combat the economic interests that benefit from IUU fishing is also necessary.

PROCEDURĂ

Titlu	Punerea în aplicare a planului de acțiune al UE împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat		
Numărul procedurii	2006/2225(INI)		
Comisia competentă în fond Data anunțării în plen a autorizării	PECH 28.9.2006		
Comisia (comisiile) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	ENVI 28.9.2006	INTA 28.9.2006	DEVE 28.9.2006
Avize care nu au fost emise Data deciziei	ENVI 3.10.2006	INTA 3.10.2006	DEVE 3.10.2006
Cooperare consolidată Data anunțului în plen			
Raportor(i) Data numirii	Marie-Hélène Aubert 13.7.2006		
Raportor(i) substituit (substituiți)			
Examinare în comisie	3.10.2006	20.12.2006	
Data adoptării	25.1.2007		
Rezultatul votului final	+ 24 - 0 0 1		
Membri titulari prezenți la votul final	James Hugh Allister, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Varela Suanzes-Carpegna		
Membri supleanți prezenți la votul final	Duarte Freitas, James Nicholson		
Membri supleanți (articolul 178 alineatul (2)) prezenți la votul final	Thomas Wise		
Data depunerii	29.1.2007		
Observații (date disponibile într-o singură limbă)			